

Men så vil jeg bare spørge på en anden måde med hensyn til, hvor mange der er vendt tilbage: Finder indenrigsministeren ikke, at der i Kosovo er behov for, at så mange af de mennesker, som har været nødsaget til at flygte, vender tilbage og er med til at genopbygge deres land? Er det i virkeligheden ikke sådan, at stort set alle de kosovoalbaniere, som for under et år siden måtte flygte fra deres land, bl.a. på grund af NATO's bombardementer, burde vende tilbage og være med til at genopbygge deres land? Det spørgsmål må indenrigsministeren da have en holdning til, for ellers må vi jo til at minde indenrigsministeren om alle de holdninger, han havde, da han var borgmester i Århus, men som han har glemt, efter at han er blevet indenrigsminister.

**Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):**

Det er da utroligt, hvad man kan bevæge sig ind på omkring det spørgsmål.

Der var nu, så vidt jeg ved i hvert fald, ingen kosovoflygtninge, da jeg var borgmester i Århus, men jeg vil gerne sige, at de tal, jeg oplyser her for Danmarks vedkommende, svarer ret nøje til de oplysninger, jeg har fra andre europæiske lande om, hvem der vender tilbage.

Jeg kan forstå, at spørgeren sådan set nærmest mener, at det er bare lige at rejse tilbage. Jeg sagde før, at det er forbavsende, at 1.220 personer har kunnet finde muligheder for at bo dernede under de forfærdelige forhold, og det er helt klart, at den generelle holdning hos de kosovoalbaniere, der er her i landet, er – som jeg har fået oplyst fra Røde Kors – at de hellere end gerne vil tilbage, men at mulighederne ikke har været til stede for at give dem ordentlige forhold at bo under. Man må jo huske på, at da vi tog flygtninge herop, bestemte vi, at vi skulle tage de svageste, de ældste og de syge, og det er ikke mennesker, man lige stiller til rådighed som arbejdskraft i et land, der er blevet bombet.

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Tak for svaret, for nu kom vi jo lidt nærmere på holdningerne og lidt nærmere på, hvad indenrigsministeren egentlig mener. Men så bare lige til sidst: Jeg fik ikke svar på det første spørgsmål, om indenrigsministeren vil foranledige, at vi får skriftligt svar på, hvor mange der er kommet hertil uden om Kosovo-nødloven – bare for en ordens skyld.

**Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):**  
Ja.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 1309**

9) Til trafikministeren af:

**Margrete Auken (SF):**

»Hvad er ministerens forklaring på, at Folketingets Trafikudvalg først fik Maunsell-dokumentet (alm. del – bilag 514), efter at den politiske følgegruppe havde startet deres møde?«

**Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):**

Jeg går ud fra, at spørgeren i sit spørgsmål siger til det møde, der blev holdt i Trafikministeriet den 27. januar mellem regeringspartierne, Venstre og De Konservative og mig selv.

Vedrørende fremsendelse af Maunsell-arbejdspapiret kan jeg oplyse, at papiret blev fremsendt til Trafikudvalget hurtigst muligt efter, at ministeriet fik papiret oversendt fra Ørestadsselskabet. Jeg var som bekendt på tjenesterejse i Jylland med Trafikudvalget, da ministeriet modtog arbejdspapiret den 26. januar, og ønskede at orientere mig i det, før papiret blev oversendt. Dette skete hurtigst muligt, dvs. den 27. januar. Ørestadsselskabet oplyser, at man tilsvarende oversendte papiret til Trafikministeriet, så snart anlægsentreprenøren Comets tilladelse til at offentliggøre papiret var indhentet, idet de i arbejdspapiret indeholdte ideer ikke tilhører Ørestadsselskabet.

Det skal i denne forbindelse understreges, at det nævnte arbejdspapir ikke af Trafikministeriet vurderes at have nogen relevans for den beslutning vedrørende forbindelsestunnelen mellem metroen og regional- og S-togperronerne, som blev truffet den 27. januar i år.

Jeg kan oplyse, at i et projekt af metroprojektets størrelse er der hos bygherren, rådgiverne og entreprenørerne udfærdiget i tusindvis af breve, notater og rapporter, og det er et naturligt led i den fremadskridende projekteringsproces, at de involverede teknikere identificerer problemer, og at der laves udkast til alternative fremgangsmåder. Det er ligeledes en naturlig del af processen, at teknikerne udarbejder løsningsforslag, der af parterne vurderes og diskuteres, hvorefter der besluttes, hvorledes projekteringen går videre. Der er under projektforbudet identificeret og løst et utal af problemer,